

Sygn. akt III U 857/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Przemysłu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Józef Pawłowski

Protokolant st. sekr. sądowy Ewelina Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2015 r. w Przemysłu

na rozprawie

sprawy S. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o emeryturę

na skutek odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 14 września 2015 r., **znak:** (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy S. K. prawo do emerytury w ustawowej wysokości począwszy od dnia 18 sierpnia 2015 r.,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy S. K. kwotę 180 zł (słownie: sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III U 857/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 grudnia 2015 r.

Decyzją z dnia 14 września 2015 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy S. K. prawa do emerytury.

W podstawie prawnej decyzji powołano art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015, poz. 748) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

W uzasadnieniu wskazano, że Zakład odmówił przyznania emerytury, ponieważ do dnia 1 stycznia 1999 r. nie został udowodniony wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Pozostałe warunki zostały spełnione. Do pracy w szczególnych warunkach Zakład zaliczył pracę w Stoczni (...)

w okresie od 1 marca 1977 r. do 17 lipca 1977 r. oraz od 22 lipca 1977 r. do 28 lutego 1978 r. w wymiarze 11 miesięcy i 27 dni, natomiast nie został zaliczony okres pracy w Stoczni (...) od 23 listopada 1976 r. do 28 lutego 1977 r., ponieważ w tym okresie wnioskodawca wykonywał pracę jako uczeń – spawacz. Zakład nie uwzględnił również okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach od 1 października 1979 r. do 30 czerwca 1993 r., tj. 13 lat i 9 miesięcy w (...) Przedsiębiorstwie Produkcji (...), ponieważ wnioskodawca nie dostarczył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, a przedłożona dokumentacja na ten okres dotyczy jedynie wynagrodzenia. Zakład przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe w wymiarze 6 miesięcy i 21 dni; składkowe – 25 lat, 4 miesiące i 10 dni; łącznie – 25 lat, 11 miesięcy i 1 dzień, w tym w szczególnych warunkach/charakterze – 11 miesięcy i 27 dni.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył w dniu 16 października 2015 r. wnioskodawca S. K., zaskarżając ją w całości oraz wnosząc o jej zmianę i przyznanie wnioskodawcy prawa do emerytury, a także zasądzenie od organu rentowego na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie swojego stanowiska wnioskodawca podał, że zaskarżona decyzja została oparta na ustaleniach niezgodnych z rzeczywistym stanem. Faktycznie bowiem wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy również w (...) Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w P. w okresie od 1 października 1979 r. do 30 czerwca 1993 r. na stanowisku zbrojarza. Ponadto wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 17 kwietnia 1978 r. do 29 września 1979 r. w Rolniczej Spółdzielni (...) M. – Zakład Budowlano- (...) w P. na stanowisku spawacza i betoniarza.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

W uzasadnieniu wskazano w szczególności, że wnioskodawca w dniu 21 lipca 2015 r. złożył wniosek o emeryturę wcześniejszą z tytułu pracy w warunkach szczególnych; we wniosku zawarł oświadczenie, że nie jest członkiem OFE; w dniu 18 sierpnia 2015 r. ukończył wiek 60 lat. Organ rentowy uznał, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił 25 lat, 11 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych, co pozwala na przyjęcie, że wnioskodawca posiada wymagany ogólny staż pracy 25 lat okresów zatrudnienia. Nie wykazał on jednak, że przed 1 stycznia 1999 r. posiada wymagany staż 15 lat pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Wnioskodawca przedstawił wymagane dokumenty na okres zatrudnienia w Stoczni (...) od 1 marca 1977 r. do 17 lipca 1977 r. oraz od 22 lipca 1977 r. do 28 lutego 1978 r., który to okres został uznany przez ZUS za pracę w szczególnych warunkach w łącznym wymiarze 11 miesięcy i 27 dni. Ponieważ na okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Produkcji (...) oraz w Rolniczej Spółdzielni (...) wnioskodawca nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających zatrudnienie w szczególnych warunkach, organ rentowy odmówił uznania spornego okresu 15 lat, 2 miesięcy i 13 dni za pracę w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy w Przemyślu ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. K., ur. dnia (...), w dniu 21 lipca 2015 r. złożył wniosek o emeryturę, oświadczając w nim, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Do wniosku wnioskodawca dołączył dokumentację poświadczającą przebieg zatrudnienia, z której wynika w szczególności, że wnioskodawca: był zatrudniony w Stoczni (...) w okresie od 23 listopada 1976 r. do 28 lutego 1978 r., w tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace bezpośrednio przy budowie i remoncie statków na stanowiskach znajdujących się na tych statkach, pochylniach, dokach i przy nabrzeżach na stanowiskach ucznia – spawacza w okresie od 23 listopada 1976 r. do 28 lutego 1977 r., spawacza elektrycznego w okresie od 1 marca 1977 r. do 17 lipca 1977 r. oraz od 22 lipca 1977 r. do 28 lutego 1978 r., w okresie od 18 lipca 1977 r. do 21 lipca 1977 r. wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego; był zatrudniony w (...)

Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w P. w okresie od 1 października 1979 r. do 31 sierpnia 1993 r. w pełnym wymiarze czasu pracy

na stanowisku zbrojarza. W aktach organu rentowego zalega również kserokopia świadectwa pracy z dnia 29 września 1979 r. wystawionego przez Rolniczą Spółdzielnię (...) w M. Zakład Budowlano- (...) w P., z którego wynika, że wnioskodawca był zatrudniony w tym zakładzie pracy od 17 kwietnia 1978 r. do 29 września 1979 r. na stanowiskach betoniarsza-spawacza i betoniarsza.

Wnioskodawca przedłożył Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych także uwierzytelnione kserokopie dokumentów znajdujących się w jego aktach osobowych z okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w P.. Z dokumentacji tej wynika, że wnioskodawca z dniem 1 października 1979 r. został zatrudniony

w (...) Kombinacie Budowlanym – Fabryce (...) w Budowie

w P. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku zbrojarza – spawacza. Z dniem 1 września 1980 r. powierzono mu stanowisko betoniarsza – zbrojarza, od dnia 24 lipca 1982 r. – zbrojarza-spawacza, od dnia 1 maja 1987 r. – zbrojarza, od dnia 1 stycznia 1988 r. – zbrojarza-spawacza, od dnia 1 maja 1989 r. – zbrojarza. W aktach organu rentowego zalegają również kserokopie kartotek wynagrodzenia z okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w P., z których wynika, że wnioskodawca pobierał dodatek szkodliwy: od lutego do kwietnia, od czerwca do lipca i w listopadzie 1981 r., od lipca do grudnia 1982 r., od stycznia do grudnia 1983 r., od stycznia do grudnia 1984 r., od stycznia do grudnia 1985 r., od stycznia do grudnia 1986 r., od stycznia do grudnia 1987 r., od stycznia do grudnia 1988 r.,

od stycznia do grudnia 1989 r., od stycznia do grudnia 1990 r., od stycznia do grudnia 1991 r., od stycznia do grudnia 1992 r., od stycznia do czerwca 1993 r.

Na podstawie całości zgromadzonej w aktach rentowych dokumentacji, ZUS wydał decyzję z dnia 14 września 2015 r., którą odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury, ponieważ do dnia 1 stycznia 1999 r. nie został udowodniony wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zakład przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe w wymiarze 6 miesięcy i 21 dni; składkowe – 25 lat, 4 miesiące i 10 dni; łącznie – 25 lat, 11 miesięcy i 1 dzień, w tym w szczególnych warunkach/charakterze – 11 miesięcy i 27 dni.

Dowód – akta organu rentowego:

- wniosek o emeryturę z dnia 21.07.2015 r.,

- świadectwa pracy, świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,

- dokumentacja zalegająca w aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w P.,

- kserokopie kartotek wynagrodzenia z okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w P.,

- decyzja ZUS z dnia 14.09.2015 r.

Ponadto Sąd ustalił, że wnioskodawca był zatrudniony w Rolniczej Spółdzielni (...) w M. Zakład Budowlano- (...) w P. w okresie od 17 kwietnia 1978 r. do 29 września 1979 r. Wnioskodawca wykonywał prace spawacza i betoniarsza. Pracował

przy spawaniu elementów ogrodzenia należącego do Spółdzielni obejmującego obszar około 2ha, wykonywał niezbędne prace spawalnicze krat zabezpieczających w chlewni, spawał bramy. Pracował również jako betoniarsz przy betonowaniu ogrodzenia.

Wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Wnioskodawca z tytułu warunków, w jakich pracował otrzymywał mleko.

W okresie od 1 października 1979 r. do 31 sierpnia 1993 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w P.. Wnioskodawca pracował jako spawacz-zbrojarz. Spawał stalowe pręty, które później służyły do umocnienia siatki zbrojeniowej wykorzystywanej do wytwarzania płyt betonowych, z których budowano ściany bloków. Spawał konstrukcje, kątowniki, rurki, tuleje do zbrojeń. Ponadto kręcił zbrojenia przy siatkach.

Wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dowód:

- zeznania świadka S. Z.,
- zeznania świadka S. G.,
- zeznania świadka K. F.,
- przesłuchanie wnioskodawcy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została obalona przez żadną ze stron.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków S. Z. i W. P. oraz wnioskodawcy S. K., jako logicznym, spójnym, wzajemnie się uzupełniającym. Wynika z nich jednoznacznie, w jakim charakterze i przy jakich pracach był zatrudniony wnioskodawca w spornym okresie pracy w Rolniczej Spółdzielni (...) w M. Zakład Budowlano- (...) w P..

Sąd dał również wiarę zeznaniom świadków S. G. i K. F. oraz wnioskodawcy S. K., jako logicznym, spójnym, wzajemnie się uzupełniającym. Wynika z nich jednoznacznie, w jakim charakterze i przy jakich pracach był zatrudniony wnioskodawca w spornym okresie pracy w (...) Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w P..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy S. K. należy uznać za uzasadnione.

Na podstawie art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa

(ust. 2 art. 184).

Zgodnie z art. 32 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3.

Przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się: okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (art. 32 ust. 1a pkt 1).

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (art. 32 ust. 2).

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (ust. 4 art. 32).

Przepisy dotychczasowe to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) - pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach określonych w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeśli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Ponadto według § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 powołanego rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia.

Bezsporne w przedmiotowej sprawie pozostaje, że wnioskodawca

w dniu (...)r. ukończył 60 lat życia; we wniosku o emeryturę zawarł oświadczenie, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego;

a ponadto wykazał na dzień 1 stycznia 1999 r. wymagany okres zatrudnienia w wymiarze 25 lat.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe w wymiarze 6 miesięcy i 21 dni; składkowe – 25 lat, 4 miesiące i 10 dni; łącznie – 25 lat, 11 miesięcy i 1 dzień, w tym w szczególnych warunkach/charakterze – 11 miesięcy i 27 dni. Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy do pracy w warunkach szczególnych okresy zatrudnienia: od 1 marca 1977 r. do 17 lipca 1977 r. oraz od 22 lipca 1977 r. do 28 lutego 1978 r. w Stoczni (...).

Istotą sporu w niniejszej sprawie była kwestia ustalenia, czy wnioskodawca był zatrudniony, co najmniej 15 lat w warunkach szczególnych.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd przyjął, że wnioskodawca był również zatrudniony w warunkach szczególnych:

- w Rolniczej Spółdzielni (...) w M. Zakład Budowlano- (...) w P. w okresie od 17 kwietnia 1978 r. do 29 września 1979 r., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowiskach spawacza i betoniarza;

- w (...) Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w P. w okresie od 1 października 1979 r. do 31 sierpnia 1993 r., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza-zbrojarza.

Wskazane wyżej stanowiska zajmowane przez wnioskodawcę wymienione zostały w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43

ze zm.) w wykazie A, dziale V – „W budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych”, poz. 4 – „Prace zbrojarskie i betoniarskie”, dziale XIV – „Prace różne”, poz. 12 „Prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym”, a ponadto w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r.

w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego, dziale V, poz. 4, pkt 1 – „zbrojarz”, pkt 3 – „betoniarz”, dziale XIV, poz. 12, pkt 1 – „spawacz elektryczny i gazowy”,

a ponadto w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w wykazie A, dziale V, poz. 4, pkt 1 – „zbrojarz (pomocnik)”, dziale XIV, poz. 12, pkt 1 – „spawacz”.

Podkreślić również należy, iż w postępowaniu wszczętym odwołaniem od decyzji organu rentowego Sąd kieruje się regułami dowodzenia określonymi w art. 227-309 k.p.c., zwłaszcza że w przepisach regulujących postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (art. 477⁸

i nast. k.p.c.) nie ma jakichkolwiek odrębności lub ograniczeń. Przeciwnie, art. 473 § 1 k.p.c. stanowi, że w sprawach z tego zakresu nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków

i z przesłuchania stron, co oznacza, że fakty, od których uzależnione jest prawo do emerytury i renty oraz wysokość tych świadczeń, mogą być wykazywane wszelkimi środkami dowodowymi, w tym także zeznaniami stron.

Z poczynionych wyżej ustaleń wynika, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał łącznie ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych, a tym samym spełnił wszystkie przesłanki niezbędne do przyznania mu prawa do emerytury w świetle wyżej powołanych przepisów.

Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Wnioskodawca wszystkie przesłanki niezbędne do przyznania mu prawa do emerytury spełnił od dnia(...)r., tj. od ukończenia 60 lat życia.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z powołanymi wyżej przepisami prawa orzeczono, jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisów art. 98, art. 99 i art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 11 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 490).

Wskazać należy, iż rozstrzygając o kosztach zastępstwa procesowego Sąd ma na uwadze niezbędny nakład pracy pełnomocnika, charakter sprawy, wkład pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. W przedmiotowej sprawie charakter sprawy pod względem jej skomplikowania, nakładu pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia uzasadnia przyznania minimalnej stawki wynagrodzenia w kwocie 180 zł.